

Klassekampen
28. juni 1988

Snut i gata!

VÅRE VENNER i politiet driver med mye rart for tida. Det er natta til 19. juni, og det er ei sann historie.

Natta er varm. Jeg sover søtt. Drømmer om behagelige ting.

DUNK, DUNK, DUNK!

Plutselig drømmer jeg om en gravemaskin.

DUNK, DUNK, DUNK!

Det var da som f... Glipper med øya. Er visst våken.

DUNK, DUNK, DUNK!

— Hmm. Hva er nå dette, da?

Ruller meg ut av køya. Vinduet i stua står og rister. Noen banker på? Drar fra gardinet. På utsida. Mange store, sterke menn.

— Det er politiet. Slipp oss inn!

Kommandoen ikke til å ta feil av. Nå vokna jeg. — Har dere legitimasjon?

Et politiskilt på ruta.

— Holder ikke. Legitimasjon?

Et ID-kort opp på ruta. Kjøper jeg den? Nei. Tar telefonen. Holder den opp foran ruta. 66 90 50.

— Er det K-vakta?

— Ja, hallo?

— Jeg har seks mann utafor som vil inn og som sier de er fra politiet. Vil gjerne vite om de er det.

— Spør hvilken avdeling de er fra.

— Hvilken avdeling er dere fra?

— Fra spaningen!

— De sier de er fra spaningen?

— Spaningen? Spør om det er narko-spaningen?

— Er dere fra narko-spaningen?

Litt diskusjon utafor nå.

— Fra personspaningen!

— De sier de er fra personspaningen.

Damen virker usikker nå.

— Mmm. Hva kan nå det være? (Klikk, klikk) Hallo! Du må spørre om de har noen referanse!

— Har dere noen referanse?

Mumle, mumle utafor vinduet. Seks mann diskuterer. Så kommer det etter en tankepause.

— Nannestad!

— De sier Nannestad.

— Nannestad. Å ja.... (Klikk, klikk..) Et øyeblikk. En mannsstemme dukker opp i andre enden av røret. Jeg gjentar hele historien.

— Ja, det er mine gutter.

— Du, hør her. Klokka er halv to. Hva gjør dine gutter utafor mitt vindu? Hvorfor skal de inn til meg?

— Ja, de skal ha tak i en fyr.

— Men jeg og unga mine bor her. Ikke en fyr.

— Hva het du igjen?

Jeg gjentar navn og adresse.

— Nei, det var ikke det han het, tror jeg (klikk, klikk...) Jeg legger på røret. Ut i natta. Heldigvis har jeg grønlandshund i gården og låst gitterport. Nå hadde jeg råd til å være litt sur.

— Hvem skulle dere ha tak i?

En bebarta Thorvald-konstabel gliser inn gjennom nettingen. — Vel,... vi leter etter en glattbarbert punker som har oppgitt

denne adressen i forhør. Han er finsk.

Jeg vifter med manken. Drar på aksangen.

— Jeg synes dere burde dra nå. Nikisoq er halvt ulv. Ikke å stole på.

De gir seg ikke. Nøler. Nå har jeg taket på dem. — Kanskje dere sjekker telefonkatalogen en annen gang?

De er sure nå. Kommer ingen veg.

— Du slipper oss ikke inn?

Seks mann diskuterer. Skumler rasende mot porten som er mellom dem og meg. Pigger på toppen. På undersida viser Nikisoq sin vakre tanngard.

Det smeller i bildører. Sinte motorer. Spinning og sløsing med bensin opp Vålerenggata! Nysgjerrige naboer myser ut i sommernatta. Politi hakke mange aksjer her. Jeg tusler inn til køya.

LARS BORGERSRUD